

BEMUTATJUK A PUNKTUM GALÉRIA HÁZIASSZONYÁT

Ki ide belép, tele lesz reménnyel

Van egy varázslatos hely városunkban, ami mindenkit elbűvöl, aki egyszer oda belép. A hététerében és az előterében egyaránt egy fiatalasszony áll. Vajon ki ő? Mit akar, hova tart?

Most lesz épp két esztendeje, hogy az ódon főutcai ház homlokzatán először megpillantották a budakesziek a Punktum Galéria feliratot. 2015 adventjében jártunk, és a városban megnyílt új kulturális intézmény egy karácsonyi vásárral mutatkozott be a közönségnek: elsősorban helyben lakó képzőművészek, kézművesek művészi kivitelű alkotásaiból válogathattak a vásárlók, vagy egyszerűen csak gyönyörködhetnek a kíváncsi látogatók.

Valójában a Punktum története előbb kezdődött. De erről talán szóljon a megálmodója és fenntartója, *Mátyus Kriszta*.

– A Punktum egy internetes galériaként indult 2008-ban azzal a küldetéssel, hogy a kortárs fotográfusoknak adjon teret a megmutatkozásra, kapcsolattartásra, piachoz jutásra. Tudni kell, hogy világ életében kortárs művészetekkel foglalkoztam. Magam is fotósna tanultam, majd évekig dolgoztam a fényképészet számos ágában: vízumfotót ugyanúgy megtanultam készíteni, mint riport- vagy műteremfotót, de a reklám, a divat világa sem állt tőlem távol. De készítettem esküvői felvételeket is, és videóztam is eleget. Legközelebb hozzám mégis talán a dokumentumfotó állt; a Pető Intézet megbízásából is dolgoztam, rendkívül izgalmas feladatnak tartottam elkapni a konduktorok és a gyerekek közös erőfeszítéseinek katartikus pillanatait. Aztán tovább folytattam egyetemi tanulmányaimat, de immár kommunikációs szakon.

– *Ez erős irányváltásnak tűnik.*

– Annak tűnik, pedig nem az. Emleltettem, hogy valahol a dolgok legmélyén az emberek érdekelnek, az emberek

közötti kapcsolatok. Szeretek szervezni, és mások alkotásait megmutatni. Aztán, persze mint afféle bölcsész sok minden mást is hallgattam: esztétikát, kulturális antropológiát. De már a szakdolgozatom is a fotóművészek önállóításáról és önszerveződéséről szólt.

– *Mikor és miért költöztek Budakeszire?*

– Tizenkét évvel ezelőtt. Nevezetes év, ugyanis akkor született az első lányom, aztán sorban a többi: összesen négy gyerek. Ők már mind budakesziek. Kiköltözésünk is a családdal volt kapcsolatos. Jó tíz évig elsősorban ők álltak a középpontban, de persze, amennyire lehetőségem nyílt rá, a gyerekek mellett vállaltam különböző megbízásokat, és hát működtettem az internetes galériát is. És mindeközben nagyon sok embert is megismertem. Kiderült, hogy az egy négyzetkilométerre jutó művészek tekintetében Budakeszi igen termékeny talajon épült. Mintegy két évvel ezelőtt érlelődött meg bennem az, hogy immár nemcsak a virtuális térben akarok a művészekért dolgozni, hanem a „való világban” is. Ezt a régi házat már erre a célra alakítottuk át. A két évvel ezelőtti adventi vásárunk nagyon jól sikerült, és azóta a galériánk szinte önálló életre kelt. Egymásnak adják a kilincset a helyi művészek, szinte nem is kell hirdetenem magunkat, napra nap születnek az egyre újabb és újabb kezdeményezések.

– *Magam is megerősíthetem, mondhatom, hogy ez már nem csak egy galéria, hanem egy találkozási pont is.*

– Valóban, a képzőművészeti kiállítások mellett, amit a lehető legtágabban igyekszem érteni, szívesen látjuk a társ művészetek képviselőinek, iparművészeknek, például textileseknek vagy divattervezőknek az alkotásait is. De megfordulnak itt designerek, ékszművesek stb. Nyitottak vagyunk például a mozgás, a tánc iránt is. A fitnessfoglalkozásokat például egy táncművész vezeti, akinek ugyanitt volt már táncbemutatója is. Vagy, hogy a legfrissebb fejleményt említsem, nemrég vettük föl a kapcsolatot a helyi Kompánia Színházzal is, kíváncsian várom, milyen

formát ölt az együttműködésünk.

– *Ez a galéria mintha inkább a hajdani művészeti szalonokra emlékeztetne.*

– Valóban, ez is a célom. De hadd tegyek említést arról, hogy bizonyos szociális missziót is igyekszünk magunkra vállalni: nemrég „kéredzkedett” be hozzánk innen a szomszédos kézimunkabolt körül szerveződött hímző, varró, kötő társaság. Helyet kerestek maguknak, nálunk otthonra leltek. A műhelyünkben pedig különböző kézműves foglalkozásokat szervezünk gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. De ha valaki egyénileg szeretné kipróbálni magát, a helyen túl akár szerzőszámhoz, akár szakmai tanácshoz is hozzáfér. De lehet nálunk korongozni, agyagozni stb.

– *Ismerősöm mesélte, hogy a gyerekeknek a születésnapjára a Punktumban rendezte.*

– Valóban, ez egy általunk nyújtott szolgáltatás, a gyerekek mintegy kétórás együttléte során értelmes foglalkozásokban, például kézművességben, játékokban vehetnek részt, és persze van süti, üdítő, torta, s minden, ami egy ilyen alkalomhoz illik.

– *Ne legyünk szemérmesek, miből tartható fenn egy efféle intézmény?*

– Talán most volt az első olyan negyed-évünk, amikor elmondhatjuk, hogy a galéria működése önfenntartó volt.

– *Miből vannak a bevételeik?*

– A pilatesből, a különböző kézműves foglalkozásokból vagy az épp imént említett szülinapi zsúrokból. A rajzszakörünk szintén fizetős. A fotós munkák bevételeinek egy részét is a galéria fenntartására fordítjuk

– *Mi a közeljövő?*

– Novemberben egy nagyon izgalmas, elektrográfiai kiállításunk lesz, de az irodalom is megjelenik a kínálatunkban. A programjainkat folyamatosan tesszük közzé az interneten. Amit kiemelnék, az előző évekhez hasonlóan idén is megszervezük a karácsonyi vásárt, ami december 15-én lesz.

Szóba' Bitor

